

W numerze

Czasem to wielki pech być nieboszczykiem.....	2
Cytaty	4

Cytaty

- Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa, jaką sobie ludzkość wymyśliła.
- Ktoś powiedział, że ludzie głupieją hurtowo i mądrzeją detalicznie. Dlatego kochamy i popieramy przypadki detaliczne.
- Świat jest tak wielki, że wszystko jest szczegółem.
- Większość ludzi nie zwraca sobie głowy samodzielnym myśleniem – bo nie może albo nie chce – i w rezultacie łatwo pada ofiarą zbiorowych sugestii.
- Życie pisze najbardziej oryginalne, najbardziej komiczne a jednocześnie najbardziej dramatyczne scenariusze.
- Podobno w przemówieniu pierwsze zdanie jest zawsze najtrudniejsze. A więc mam je już poza sobą... (słowa wypowiedziane po odebraniu Nagrody Nobla)
- Natchnienie, czymkolwiek ono jest, rodzi się z bezustannego *nie wiem*.
- W języku poezji, gdzie każde słowo się waży, nic już zwyczajne i normalne nie jest. Żaden kamień i żadna nad nim chmura. Żaden dzień i żadna po nim noc. A nade wszystko żadne niczyje na tym świecie istnienie.
- Niech ludzie nie znający miłości szczęśliwej twierdzą, że nigdzie nie ma miłości szczęśliwej. Z tą wiarą lżej im, będzie żyć i umierać. Wygląda na to, że poeci będą mieli zawsze dużo roboty.
- Tyle wiemy o sobie, ile nas sprawdzono.
- Miłość szczęśliwa. Czy to jest normalne, czy to poważne, czy to pożyteczne, co świat ma z dwojga ludzi, którzy nie widzą świata?
- Umarłych wieczność dotąd trwa, dokąd pamięcią się im płaci.

**Gazetkę przygotowali uczestnicy zajęć dziennikarskich
pod kierunkiem p. Mirosławy Kidały.**

Bez osłonek

Numer specjalny

Wisława Szymborska nie żyje

Nic dwa razy się nie zdarza
i nie zdarzy. Z tej przyczyny
zrodziliśmy się bez wprawy
i pomrzemy bez rutyny.

/Nic dwa razy /

Nr 91
Luty/marzec 2012
MDK im. J. Korczaka w Krakowie
os. Kalinowe 18 (www.mdkkorczak.pl)

"Czasem, to wielki pech być nieboszczykiem..."

"Každy przecież początek
to tylko ciąg dalszy,
a księga zdarzeń
zawsze otwarta w połowie."

Wisława Szymborska odeszła.
We śnie... . Cicho, spokojnie, tak, jak żyła... .
Nasza Noblistka.
Wielka Dama.

Wisława Szymborska urodziła się 2 lipca 1923 roku w Bninie. Zmarła, 1 lutego 2012, w swoim mieszkaniu w Krakowie. Jako poetka Szymborska zadebiutowała w marcu roku 1945 wierszem "Szukam słowa" w dodatku do "Dziennika Polskiego". Pierwszy opublikowany tomik to "Dlatego żyjemy" (1952). Jest nierozzerwalnie związana z Krakowem i wielokrotnie podkreślała swoje przywiązanie do tego miasta.

Szymborska opublikowała zaledwie około 350 wierszy.

Na zdjęciu Wisława Szymborska w 1954 r.

Wiersze Szymborskiej to liryka o głębokiej refleksji, intelektualna, zawierająca często podtekst filozoficzny. Jej poezję charakteryzuje precyzja słowa, lapidarność, częste posługiwanie się ironią, przekorą czy żartobliwym dystansem. Autorka często porusza tematy o charakterze moralistycznym i rozważa egzystencjalną sytuację człowieka.

W 1996 roku została uhonorowana Nagrodą Nobla.

Sztokholm 10 grudnia 1996. Ceremonia w Filharmonii Sztokholmskiej wręczenia Nagrody Nobla w dziedzinie literatury Wisławie Szymborskiej.

Wisława Szymborska z królem
Karolem XVI Gustawem w drodze
na bankiet noblowski.

Na zdjęciu Wisława Szymborska z medalem noblowskim
w swoim krakowskim mieszkaniu w styczniu 2002 r.

"Żyjemy dłużej, ale mniej dokładnie i krótszymi zdaniem."

"Czemu ty się, zła godzino,
z niepotrzebnym mieszasz lękiem?
Jesteś - a więc musisz minąć.
Miniesz - a więc to jest piękne"

"Ktoś tutaj był i był,
a potem nagle zniknął
i uporczywie go nie ma."

"Żaden dzień się nie powtórzy,
nie ma dwóch podobnych nocy,
dwóch tych samych pocałunków,
dwóch jednakich spojrzeń w oczy"